

Dosar nr. /2007

Dosar nr. /2007

ROMANIA

TRIBUNALUL SECTIA COMERCIALA si DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINTA CIVILA Nr. sedinta
publica Decembrie 2009
Completul compus din:
PREȘEDINTE - GREFIER -

Pe rol amanarea de pronuntare din 14.12.2009 a cauzei de Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta SC SRL și pe parata DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE avand ca obiect anulare act administrativ.

Mersul dezbaterilor si sustinerile partilor au fost consemnate in incheierea de sedinta din 14.12.2009, incheiere ce face partgentegranta din prezenta hotarare.

INTA NTA

Deliberand constata urmatoarele:

Prin actiunea inregistrata pe rolul Tribunalului nr, din 12 iulie 2007, reekmanta S.C" „S.RL. prin administrator , a chemat in judecata in calitate de parata Directia Generala a Finantelor Publice , solicitand instantei ca prin hotararea ce o va pronunta sa dispuna anukrea ca nelegale a actelor administrative unikerale emise de parata, respectiv Decizia de Impunere privind obligate fiscale suplimentare de pkta stabilite de inspectk fiscala nr. din data de 26.02.2007, Raportul de Inspectie Fiscala nr. din data de 26,02.2007, Decizia nr. din 14.06.2007 prin care a fost respinsa contestatia formulata in procedura administrativa prealabila.

In motivarea actiunii s-a aratat ca prin actele administrative a caror anukre se cere, societatea reekmanta a fost obligata ca plata sumei de lei, reprezentand TVA nedeductibil, TVA colectat, impozit pe profit suplimentar, majorari și penalitati de intarziere.

Datorita faptului ca nu a fost de acord cu aprecierile organului constatatator, la data de 20.04.2007 societatea a inregistrat la D.G.F.P. sub nr. o contestatie, care in sa a fost respinsa prin Decizia nr. .06.2007, comunicata la data de 18.06.2007.

Apreciind atat constatarile organului fiscal cat și motivatiile D.G.F.P. cu ocazk solutionarii contestatiei ca neintemekte, sumele imputate fiind considerate eronate și nelegale, reclamanta s-a adresat instantei cu actiunea ce face obiectul prezentului dosar.

In drept actiunea a fost motivata pe disp. art. 183 alui.4 și 187alin.2 din OG nr.92/2003, privind Codul de Procedura Fiscala, Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, prevederile Codului Fiscal al Romaniei

In proba^iune reekmanta a solicitat sa se dispuna de catre instan^a, obligarea organului fiscal de a depune dosarul administrativ in care au fost emise actele administrative unikerale de dispoziye contestate și de asemenea incuviintarea probei cu expertiza contabik de specialitate; cu care urmarește a dovedi pe de o parte ca modalitatea de calcul folosita de organul constatatator in stabilirea crean^ei bugetare contestate este nelegala, iar pe de alta parte, faptul ca motivatiile organului constatatator sunt subiective și fara suport juridic legal

Dosar nr. /2007

faptul ca obiectuiunile repeta ceea s-a consemnat in raspunsul anterior, el își men^ine constatarile din raportul de expertiza și completarea la raport.

Atat reclamanta S. S.R.L. cat si parata D.G.F.P. au formulat Concluzii scrise prin care prima a solicitat admiterea in parte a actiunii si obligarea ei la plata sumelor datorate, așa cum au fost retinute prin raportul de expertiza contabila , iar parata a solicitat respingerea actiunii reclamantei și mentinerea constatarilor din actele de control contestate.

Din actele dosarului tribunalul a reșnit in fapt urmatoarele:

Reclamanta S.G" „ S.R.L. prin administrator , a chemat in judecata in calitate de parata Directia Generala a Finantelor Publice , solicitand instantei ca prin hotararea ce o va pronunta sa dispuna anulara ca nelegale a actelor administrative unilaterale emise de parata, respectiv Decizia de Impunere privind obligate fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. din data de 26.02.2007, Raportul de Inspectie Fiscala nr. din data de 26.02.2007, Decizia nr. din 14.06.2007 prin care a fost respinsa contestatia formulata in procedura administrativa prealabil.

Apresiasi ca pentru lamurirea imprejurarilor cauzei, respectiv pentru verificarea de scripte și a calculelor, asa cum au fost ele efectuate de organul de control financiar, instanta a considerat necesar a cunoaste parerea unui expert , deci in conformitate cu disp. art. 201

incuvintat si dispus erectuarea unor expertize de catre un expert contabil autorizat.

% Primind concluziile expertizei, in forma ei finala, dupa ce expertul a raspuns tuturor obiectiunilor, tribunalul a apreect ca ac^iunea reckmantei este intemekta, si a fost admisa in parte, in conformitate cu cele retinute in raportul de expertiza contabila, parte integranta a prezentei sentinte.

In temeiul art.274 G pr. civ. a dispus obligarea paratei la plata catre reclamanta a sumei de lei, ce reprezinta : lei onorariu avocat, conform chitantelor nr. si si lei onorariu expertiza conform chitantelor nr. și

Impotriva acestei sentinte a declarat recurs in termen legal recurenta Directia Generala a Finantelor Publice solicitand in principal casarea sentinjei recurate și trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instance, in subsidiar modificarea sentinte in sensul respingerii actiunii 51 mentinerii ca temeinice și legale a deciziei nr. .2007 emisa de Directia Generala a Finantelor Publice a deciziei de impunere și a Raportului de inspectie fiscala nr. .02.2007 pentru suma totala de lei și totodata modificarea hotararii judecatoresti in sensul acordarii cheltuielilor de judecata proportional cu pretenpile admise de instanja de fond.

In motivarea recursului s-a aratat ca este incident motivul prevazut de art. 304 pet. 7 Cod procedura civila intrucat instanta de fond nu a motivat in nici un fel solutia pronunpta marginindu-se doar sa faca trimitere la Raportul de expertiza contabila efectuat in cauza. Mai mult dispozitivul sentin^ei recurate nu este complet și nu menponeaza expres sumele totale pentru care a admis acpunea și pentru care s-a respins actiunea facand trimitere la concluziile expertizei contabile care inasa nu individualizeaza sursa fiecarui impozit sau taxa fiind consemnata doar suma finala datorata de reclamanta de lei și in consecinta in aceasta maniera hotararea judecatoreasca nu poate fi pusa in executare.

Referitor la solicitarea de modificare a hotararii primei instance s-a aratat ca recurenta iși menjine punctul de vedere exprimat prin deciziei 062007 prin care s-a respins in parte contestatia prealabila. Astfel s-a retinut ca intimata a incalcat prevederile codului fiscal in ceea ce priveste dreptul de deducere al TVA -ului nefiind posibila deducerea in conditile in care pe factura fiscala este menti'onat eronat codul fiscal, ce nu apartine reclamantei, la inscrierea Dosar nr. /2007

corecta a acestei mentiuni rezulta imperativ din cuprinsul art. 155 al.8 Cod fiscal aspect re^inut de altfel și de catre inalta Curte de Casatie si Justitie prin decizia nr. V/2007.

De asemenea s-a aratat ca este eronat s.i argumentul expemilui care a reșnit ca reckmanta are drept de deducere pentru TVA in suma de lei aferenta chiriei pentru perioada in care nu a avut ireregistrat punctul de lucru, intrucat nu a fost prezentat un argument juridic valabil in acest sens. Totodata de vreme ce reckmanta nu a prezentat organelor de inspec^ie fiscala documente justificative necesare pentru admisibilitatea deducerii TVA-ului de lei,

respectiv nu a prezentat facturile emise regiile furnizoare de utilitati nu avea dreptul sa deduca TVA-ul.

Pentru constatările repute în Raportul de inspecție fiscală la punctul b a treia linie s-a reținut că de asemenea aceste constatări sunt corecte față de disp. art. 145 al.8 coroborat cu art. 155 al.8 lit. e și f Cod fiscal.

Referitor la contractele de închiriere încheiate de reședința cu SRL s-a arătat că acestea erau rezultate din 02.01.2006, la actele adiționale depuse în faza soluționării contestației au fost întocmite pro causa neexistând la data controlului.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată acordate de instanța de fond aceasta nu a înțeles să limiteze onorariul avocațial și pe cel al expertului proporțional cu suma admisă reclamantului, obligând parata Direcția Generală a Finanțelor Publice, la plata întregului onorariu fiind astfel încălcate dispozițiile art. 276

Analizând hotărârea recurată prin prisma motivelor de legislație a probelor administrate și a dispozițiilor legale incidente, inclusiv a art. 304 ind. 1 Cod procedura civilă, Curtea a reținut următoarele:

Astfel urma raportului de inspecție fiscală nr. .2007 s-a întocmit în sarcina reclamantei intimată SC SRL decizia de impunere nr. .2007 prin care s-au instituit în sarcina acesteia obligații de plată suplimentară în suma de lei constând în TVA nedeductibil de lei, TVA colectat lei, impozit pe profit suplimentar în suma de lei, majorări de întârziere de lei și penalități de lei Împotriva acestei decizii de impunere reședința a formulat contestația prevăzută de Titlul IX din OG nr. 92/2003, în soluționarea căreia a fost emisă decizia .062007 a Direcției Generale a Finanțelor Publice

Investita cu acțiunea în anulare ca nelegală a actelor administrative anterior menționate, prima instanță a procedat la efectuarea unei expertize contabile de către expert pentru a se stabili conform obiectivelor indicate de reședința dacă modalitatea de calcul a creanței bugetare este legală 51 dacă societatea datorează suma totală de lei .

Prin sentința civilă recurată s-a admis în parte cererea reședinței §1 s-a dispus anularea actelor administrative fiscale conform raportului de expertiză contabilă judiciară parte integrantă a sentinței. Din cuprinsul sentinței civile astfel pronunțate nu rezultă însă care au fost considerentele de fapt și de drept care au format opinia instanței în sensul pronunțării hotărârii respective. Astfel din considerentele sentinței rezultă că instanța de fond a reținut starea de fapt privind emiterea actelor de impunere și cererea reședinței de anulare a acestor arătând că pentru lamurirea împrejurărilor cauzei s-a dispus efectuarea unei expertize de către un expert contabil autorizat, dar motivarea soluției se realizează prin fraza potrivit căreia instanța primind concluziile expertizei a apreciat că acțiunea reședinței este întemeiată urmând a fi admisă în parte conform celor repute în raportul de expertiză contabilă.

Această soluție contravine dispozițiilor imperative ale art. 261 al.5 cod procedura civilă potrivit cărora hotărârea va cuprinde motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților. Astfel prima instanță avea obligația de a motiva în fapt și în drept soluția de admitere în parte a acțiunii reclamantei cu atât mai mult cu cât fără a ignora importanța și relevanța unei expertize contabile în acțiunile având ca obiect anularea actelor administrative fiscale, expertul este chemat să se pronunțe doar asupra unor stări de fapt respectiv să procedeze la verificarea actelor contabile ale Dosar nr. /2007

societății urmând ca în funcție de starea de fapt relevată prin expertiză instanța să procedeze la verificarea legalității și temeiniciei actelor administrative fiscale emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice prin raportare la dispozițiile codului fiscal și a celorlalte acte normative aplicabile în cauză.

În speta s-a observat că organele fiscale au refuzat cererea de deducere a TVA-ului formulată de reședința apreciind că actele depuse de aceasta nu îndeplinesc cerințele legale în acest sens, or instanța avea obligația de a lamuri acest aspect prezentând părților argumente de

fapt și de drept în acest sens. La fel în cazul situației în care organele fiscale au invocat întocmirea „pro causa” a actelor adiționale a contractelor de închiriere prezentate de reclamanta, caz în care revenea instanței obligarea de a caracteriza actele respective și de a le stabili natura juridică și aplicabilitatea în cauză. Lamurirea tuturor aspectelor de natură fiscală invocate în cauză ar fi condus astfel la pronunțarea unei hotărâri care să permită părților pe de o parte să cunoască motivele ce au condus la pronunțarea soluției respective, iar pe de altă parte să permită părții nemulțumite să formuleze motive de recurs pertinente.

Încălcarea de către instanța a obligației prevăzută de art. 261 alin. 5 Cod procedura civilă se descrie motivului de casare prevăzut de art. 304 alin. 5 Cod procedura civilă fiind de natură să aducă atingere dreptului părților la un proces echitabil așa cum este el instituit de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Astfel din practica constantă a CEDO se desprinde ideea că în vederea desfășurării echitabile a procesului civil, prin art. 6 alin. 1 Convenția Europeană a Drepturilor Omului sunt prevăzute explicit și expres condițiile în care trebuie să se desfășoare un proces echitabil, respectiv, „publicitatea dezbaterilor” și „termenul rezonabil”, dar din jurisprudența instanțelor europene au rezultat sintetizări și ale altor principii care se descriu în același mod de proces echitabil” printre care și obligativitatea motivării hotărârilor. Prin urmare este actul prin care se finalizează procesul, ea reprezentând opera judecătorească al cărui conținut este rezultatul raționamentului prin care instanța supune o soluție determinată regulii generale de drept, iar evoluția acestui raționament reprezintă motivarea hotărârii.

Motivarea hotărârii este necesară pentru a o face înțeleasă și acceptată de părțile litigante, dar și pentru a permite dacă este cazul instanțelor superioare să verifice dacă nu există necunoaștere sau contradicții în raționamentul judecătorilor.

Referindu-se la obligația instanțelor de judecată de a-și motiva deciziile. Curtea a statuat că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului obligă instanțele să-și motiveze hotărârile lor măcar prin aceea de a răspunde argumentelor părților pentru a le aprecia concludența și pertinenta, chiar dacă aceasta nu înseamnă a răspunde la fiecare argument avansat de parte.

Pentru considerentele de fapt și de drept anterior menționate, Curtea a apreciat că soluționarea primei instanțe echivalează cu o cercetare a fondului cauzei și fiind în prezența motivului de casare prevăzut de art. 304 alin. 7 Cod procedura civilă raportat la art. 312 alin. 5 Cod procedura civilă, instanța a admis recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice, a casat sentința recurată cu trimitere spre rejudecare la aceeași instanță, ocazie cu care instanța va stabili și sumele datorate de reclamanta prin diferențierea în funcție de natură a obligațiilor fiscale suplimentare stabilite, pentru a putea fi posibilă punerea în executare a hotărârii judecătorești ce are calitate de titlu executoriu.

Retinând motivul de casare invocat de recurenta Curtea nu a mai procedat la analizarea pe fond a motivelor de modificare a sentinței recurate ce prevedeau legalitatea și temeinicia actelor fiscale emise în cauză.

Cauza a fost reînregistrată la Tribunalul [ ] sub nr. [ ]/2007.

Din actele și lucrările dosarului, instanța reține că prin raportul de inspecție fiscală nr. [ ] întocmit de către parata D.G.F.P. [ ], s-a stabilit că reclamanta S. [ ] S.R.L. nu a respectat prevederile legale în ceea ce privește taxa pe [ ]
Dosar nr. [ ]/2007

valoarea adăugată și impozitul pe venit în perioada 16.08.2004-30.06.2006. Ca urmare a raportului prin care s-a concluzionat că reclamanta are obligații suplimentare constând în T.V.A nedeductibil- [ ] ron, T.V.A colectat- [ ] ron, impozit profit suplimentar- [ ] ron, majorări de întârziere- [ ] ron, penalități- [ ] ron, s-a emis decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. [ ]/02.2007. Această decizie a fost contestată de către reclamanta, contestație ce a fost respinsă de către parata potrivit deciziei nr. [ ]/06.2007. Prin acțiunea de fapt, reclamanta a solicitat anularea tuturor actelor menționate mai

sus, invocand nelegalitatea acestora. In cauza s-a dispus efectuarea unei expertize contabile, k sollicitarea reclamantei, expertiza prin care s-a concluzionat ca reclamanta nu datoreaza suma totala de   lei La sollicitarea instantei raportul de expertiza a fost completat, stabilindu-se ca reckmanta datoreaza suma de   lei, din care T.V.A. datorat suplimentar-lei (   ) și   lei, respectiv impozit pe profit suplimentar de   lei, fara a calcula majorari de intarziere.

Reckmanta in motivarea actiunii a aratat ca suma de   lei T.VA nedeductibilia și cheltuieli nedeductibila in suma de   lei, nu este datorata deoarece factura nr. .10.2004 a fost intocmita in mod eronat de catre furnizor, astfel ca nu-i apan;ine culpa. Instanp inlatura sustinerile reckmantei avand in vedere ca eroarea despre care face vorbire reclamanta privește codul fiscal in scris in factura, cod ce apartine S.   S.RL. firma ce se   cu societatea reclamanta, astfel ca eroarea nu apartine-furnizorului, ci reprezentantului legal al reclamantei. Mai mult art 155 din L. 571/2003 privind Codul Fiscal k alin (8) lit. d, in forma in vigoare la data emherii facturii, prevede ca factura fiscala trebuie sa cuprinda obligatonu numele, adresa și codul de inregistrare fiscala, dupa caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii. In consecinja nu are relevan|a cine este vinovat de intocmirea facturii in mod eronat, atat timp cat aceasta nu indeplinește condi^iile legale de vakbilitate. Instanja inktura pentru aceleași considerente și motivarea din cuprinsul raportului de expertiza potrivit care organul de control trebuie sa solicite de la Biroul notarial documentul despre care se vorbeste in factura, pentru a se verifica daca este real. Potrivit art 145 alin.(8) din Codul fiscal pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, orice persoana impozabila trebuie sa justifice dreptul de deducere, in func^ie de felul opera^iunii, cu unul din urmatoarele documente: a) pentru taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa u fie livrate, și pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori umieaza sa ii fie prestate de o alta persoana impozabila, cu factura fiscala, care cuprinde informa^iile prevazute k art. 155 alin. (8), și este emlsa pe numele persoanei de catre o persoana impozabik inregistrata ca ptkkor de taxa pe valoarea adaugata. Beneficiarii serviciilor prevazute k art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) Ik. b), care sunt inregistrari ca plathori de taxa pe valoarea adaugata, justifica taxa dedusa, cu factura fiscala, intocmita potrivit art. 155 alin. (4)." Instanta are vedere și Dec. nr.V/2007 a Inaltei Curfi de Casatie și Justitie prin care s-a hotarat ca »Taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa și nici nu se poate diminua baza impozabila k stabilirea impozitului pe profit in situapa in care documentele justificative prezentate nu contin sau nu furnizeaza toate informa^iile prevazute de dispozitiile legale in vigoare k data efectuarii operapunii pentru care se solicita deducerea TVA.^M

Pentru suma de   lei T.VA, aferenta chiriei spatiului inchiriat pe str. reclamanta arata ca timp de trei luni acest spatiu a fost supus renovarii iar cheltuielile de intretinere pentru acesta fiind refacturate de catre S.G   S A, atat cheltuielile cat și T.VA-ul aferent sunt deductibile, veniturile urmand a fi generate ulterior

Instanta retine ca la data de 02.08.2004, intre reckmanta și   SA, s-a incheit contractul de subinchiriere nr. 1/2004 (filele 57-61 dosar) cu incepere de la data de 02.08. 2004 pana la data de 01. 09.2008, pentru spatiul din str.   , cu destinatia de club-bar, sublocatarul avand oblligatia sa achite chiria si cheltuielile de intretinere. Potrivit contractului,

Dosar nr.   /2007

china s-a achitat in avans pentru sase luni ca ulterior aceasta sa se achite lunar, iar cheltuielile de intret,inere se achitau lunar.

Pentru ca aceste cheltuieli sa fie deductibile societatea reckmanta trebuia sa inregistreze acest serviciu in folosul operatiunilor sale taxabile, or din dosarul administrativ nu rezulta ca fiind inregistrata o asemenea operatiune pana la deschiderea punctului de lucru. Art. 145 alin 3 prevede ca „, Daca bunurile și serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul

sa deduca: a) taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa u fie livrate, și pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa ii fie prestate de o aha persoana impozabila;" Instanta inlatura și argumentele expertului in ceea ce privește deducerea, acesta sus^inand ca trebuia sa se t.ina seama și de venitul in scris in factura pentru furnizor și sa se aplice aceeași unitate de masura pentru ambele societati. In cauza se analizeaza respectarea prevederilor legale in ceea ce privește taxa pe valoarea adaugata și impozitul pe venit de catre reclamanta si nu de catre furnizorii acesteia.

Pentru T.V.A. in suma de _____ aferent facturilor emise de S.C _____ SA conform contractului de subinchiriere, reclamanta nu a prezentat la momentul controlului și nici ulterior facturile emise pentru cheltuielile de intretinere, cu atat mai mult cu cat acestea trebuia sa fie achitate in termen de 5 zile de la facturare așa cum rezulta din cap. V pet. 5.1. din contract. Aceste cheltuieli trebuie sa fie cheltuieli inregistrate cu prestarea serviciilor așa cum rezulta din normele de aplicare a Codului Fiscal aprobate prin HG. 44/2004.

In ceea ce priveste deducerea sumei de _____ lei și cheltuieli de _____ lei aferente unor facturi care reprezinta prestari de servicii, reclamanta considera ca pentru acestea nu trebuie sa prezinte contractele de prestari servicii, astfel ca refuzul organului fiscal de a accepta deducerea T.V.A. este abuziv. Avand in vedere art. 145 alin. 8 din L.571/2003. Dar art 155 alin 8 din aceeași lege, la care face referire și art. 145, prevede k lit. e ca factura fiscala trebuie sa cuprinda in mod obligatoriu denunerea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate. Nu toate facturile continuau aceste date respectiv facturile mentionate in anexa 23 din actul de control – factura _____ .05.2006 ce cuprinde prestari servicii, fara ca sa fie precizata natura acestora, unele bunuri nu au legatura cu obiectul de activitate al reclamantei, sau nu este nominalizat bunul achizitionat.

Reclamanta contesta si cele retinute la pet. 2 din raportul de inspectie referitor la contractele de inchiriere incheiate cu _____ S.R.L., contracte ce au fost reziliate incepand cu data de 02.01.2006, organul de control stabilind crean^e bugetare prin estimare și dupa aceasta data.

Instanta constata ca parata in mod justificat a estimat venitul impozabil avand in vedere durata contractelor de inchiriere (fara numar), 08.08.2005-07.08.2007 și faptul ca reclamanta la data controlului nu a prezentat actele aditionale (filele 17, 18 dosar) prin care au fost reziliate contractele de inchiriere incheiate la data de 08.08.2005. Deoarece s-a facturat contravaloarea chiriei doar pana la data de 31.12.2005, s-a trecut la estimarea venitului impozabil. Art. 66 din O.G. 92/2003 in forma in vigoare k data intocmirii Raportului de inspectie fiscala, art 67 in forma actuala, prevede ca »daca organul fiscal nu poate determina rnarimea bazei de impunere, acesta trebuie sa o estimeze. In acest caz trebuie avute in vedere toate datele si documentele care au relevanta pentru estimare. Estimarea consta in identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situatiei de fapt fiscale". Cele doua acte aditionale vor fi inlaturate de catre instantă in baza art 1182 C civ. avand in vedere ca nu s-a facut dovada ca acestea au fost incheiate la data mentionata in cuprinsul lor. Fata de terti, data in scrisului sub semnatura privata, prin ea insasi, nu face credinta. Acestea le este opozabila numai data certa, care se dobandește in conditiile limitative prevazute de articolul de lege menționat mai sus. Actele aditionale fiind prezentate organului de soluționare a contesta^iilor, au obtinut data certa dupa efectuarea controlului, cand Dosar nr. _____ /2007

au fost prezentate la o institutie publica, astfel ca nu pot fi retinute de catre instantă pentru admiterea actiunii, inlaturandu-se si concluziile expertizei in legatura cu impozitul pe profitul estimat.

Asa, a fiind instantă va respinge actiunea reclamantei ca neintemeiata, avand in vedere prevederile legale de mai sus. In baza art 274 C proc. civ. respinge si cererea accesorie privind cheltuielile de judecata solicitate de reclamanta.

la act ca parata nu a solicitat cheltuieli de judecata.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE

Respinge actiunea formulata de reclamanta SC SRL , cu sediul in ,
B-dul /nr. judet impotriva paratei D.G.F.P. , cu sediul in , B-dul
Fara cheltuieli de judecata.
Cu recurs in 15 zile de la comunicare.
Pronunta in sedinta publica azi .2009.

PRES
EDIN